

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Ing. R. J., IČO X**
sídlem X
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D.
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. 37689/20/5000-10610-712507,
ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání účastníků

1. Žalobci byly v rámci Operačního programu Životní prostředí poskytnuty následující dotace na projekt nazvaný „Zefektivnění separace a zkvalitnění procesu granulace“:
 - Ministerstvem životního prostředí z Fondu soudržnosti na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 30. 6. 2014, č. j. 115D242002394/2 (ve znění změnových rozhodnutí ze dne 20. 11. 2014 a 8. 12. 2015; dále souhrnně jen „rozhodnutí MŽP“), přílohou předmětného rozhodnutí byly následující dokumenty: Podmínky poskytnutí dotace, Stanovení finančních oprav a Technická a finanční příloha,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

- Státním fondem životního prostředí na základě smlouvy č. X ze dne 26. 6. 2014 (ve znění dodatků ze dne 25. 11. 2014 a 15. 12. 2015, dále souhrnně jen „smlouva SFŽP“), jejíž součástí byla Směrnice Ministerstva životního prostředí pro předkládání žádostí a o poskytování prostředků pro projekty z Operačního programu životní prostředí (dále jen „směrnice“).
2. Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) dospěl po provedené daňové kontrole k následujícím závěrům:
 3. Žalobce se na základě přijetí dotace stal dotovaným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) a byl tak povinen při zadávání zakázky s názvem „*Zefektivnění separace a zkvalitnění procesu granulace*“ postupovat podle uvedeného zákona. Tutéž povinnost mu stanovil čl. 7 směrnice. Žalobce předmětnou zakázku zadal v otevřeném řízení, do kterého se přihlásili dva zájemci, a to společnost O., s. r. o., IČ X, sídlem D. 14, X J. (dále jen „společnost O.“), jejímž jednatelem byl v rozhodné době Ing. M. F., a dále společnost D. s. r. o., IČ X, sídlem U N. g. 478, X P. (dále jen „společnost D.“), jejímž jednatelem v rozhodné době byl a dosud je Ing. P. H. Na základě proběhlého zadávacího řízení byla uzavřena kupní smlouva se společností D. Předmětná zakázka dle správce daně vykazovala znaky netransparentnosti, neboť v krycím listu společnosti O. byl jako osoba oprávněná za ni jednat uveden Ing. P. H., jednatel konkurenční společnosti D. Současně žalobce v protokolu o otevírání obálek, protokolu o posouzení kvalifikace uchazečů, protokolu z jednání hodnotící komise, zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, oznámení o uzavření smlouvy a písemné zprávě zadavatele zaměnil vítěznou společnost D. se společností D. G. spol. s r. o., IČ X, sídlem U N. g. 478, X P. (dále jen „společnost D. G.“), jejímž jednatelem byl rovněž Ing. P. H. Tímto jednáním došlo k porušení zásady transparentnosti upravené v § 6 zákona o veřejných zakázkách a porušení oddílu B, odst. 3, písm. a) Podmínek poskytnutí dotace a současně čl. III., bod 6, část C, písm. a) Smlouvy SFŽP. Předmětné jednání kvalifikoval správce daně jako porušení rozpočtové kázně podle § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, a uložil žalobci odvod ve výši 25 % z poskytnutých peněžních prostředků (dále souhrnně jen „**zjištění č. 1**“).
 4. Dále správce daně dospěl k závěru, že žalobce nezveřejnil na svém profilu zadavatele dodatky ke kupní smlouvě uzavřené se společností D., informaci o výši skutečně uhrazené ceny a seznam subdodavatelů, čímž porušil § 147a odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a oddíl B, odst. 3, písm. a) Podmínek poskytnutí dotace a současně čl. III., bod 6, část C, písm. a) Smlouvy SFŽP. Předmětné jednání kvalifikoval správce daně jako porušení rozpočtové kázně podle § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel a uložil za něj žalobci odvod ve výši 2 % z poskytnutých peněžních prostředků. Nicméně s ohledem na bod 3 dokumentu Stanovení finančních oprav, dle kterého se procentuální výše uložených odvodů v rámci téže zakázky nescítá, ale uplatní se odvod nejvyšší, nebyl za předmětné porušení stanoven odvod žádný (dále souhrnně jen „**zjištění č. 2**“).
 5. Konečně správce daně zjistil, že žalobce uvedl v průběžné monitorovací zprávě za období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016 nepravdivé údaje o množství skutečně zpracovaného odpadu za rok (žalobce uvedl množství 3 359 t, avšak ve skutečnosti zpracoval jen 621,94 t), čímž

porušil podmínku stanovenou v oddílu B, odst. 3, písm. e) Podmínek poskytnutí dotace a současně čl. III., bod 6, část C, písm. e) Smlouvy SFŽP. Předmětné jednání kvalifikoval správce daně jako porušení rozpočtové kázně podle § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel a uložil za něj žalobci odvod ve výši 1 % z poskytnutých peněžních prostředků (dále souhrnně jen „**zjištění č. 3**“).

6. Na základě výsledků daňové kontroly vydal správce daně platební výměry, proti kterým brojl žalobce odvoláním, jež žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl.
7. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a domáhá se jeho zrušení. V žalobě uplatnil k jednotlivým zjištěním následující žalobní body:

- ke **zjištění č. 1** žalobce namítal, že se vůbec o porušení rozpočtové kázně nejedná. Žalobce jako zadavatel nemůže nést odpovědnost za jednání uchazečů o veřejnou zakázku. Krycí list nabídky je pouze doplňkový dokument, jehož nepředložení nemůže vést k vyloučení uchazeče, jeho úlohou je toliko usnadnit orientaci v předložené nabídce, čestná prohlášení na něm uvedená nemají žádné právní účinky, případně se jedná jen o prohlášení, která toliko konstatují skutečnosti plynoucí přímo ze zákona (např. vázanost nabídkou nebo akceptace zadávacích podmínek), proto ani neměl žalobce důvod předmětný krycí list blíže zkoumat a zaměřil svou pozornost na samotný obsah nabídky. Krycí list nabídky společnosti O. byl podepsán oprávněnou osobou. Záměna obchodní firmy společnosti D. a společnosti D. G. nemůže mít za následek netransparentnost zadávacího řízení, neboť po celou jeho dobu bylo zcela jasné, kdo podal nabídku a s kým byla následně uzavřena smlouva, přičemž v samotné nabídce byly údaje správné. Podaná nabídka byla zcela jasná, proto ani neměla hodnotící komise důvod vyzývat společnost D. k vysvětlení, navíc žalovaný nemůže hodnotící komisi vstupovat do jejich úvah a nahrazovat jí vlastním uvážením, o čemž svědčí judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), např. rozsudky ze dne 16. 3. 2004, č. j. 2 A 9/2002-62, ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009-100 nebo ze dne 20. 5. 2014, č. j. 2 Afs 23/2013-42. Požadavek transparentnosti zakotvený v § 6 zákona o veřejných zakázkách míří na jednání zadavatele, nikoliv uchazečů. Pokud snad tito uzavřeli tzv. výsledkovou dohodu, neměl žalobce na základě § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách žádnou možnost takové jednání v rámci zadávacího řízení zohlednit;
- ke **zjištění č. 2** žalobce namítal, že ke kupní smlouvě se společností D. uzavřel dva dodatky, které neuveřejnil vědomě, neboť měl za to, že jej tato povinnost netížila. K jejich uzavření došlo ve lhůtě pro jejich zveřejnění podle § 147a odst. 2 zákona o veřejných zakázkách, druhý z dodatků ten první toliko zrušoval od počátku, došlo tak právně i fakticky ke stavu, jako by nikdy žádný dodatek nebyl uzavřen. Samotná kupní smlouva se tak nezměnila. Zveřejnit informaci o skutečně uhrazené ceně opomenul, avšak ta byla totožná jako v uzavřené kupní smlouvě. Odvod ve výši 2 % se jeví jako nepřiměřený, neboť se jedná toliko o formální pochybení bez skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, které nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Proporcionální se jeví neuložit žádný odvod;
- ke **zjištění č. 3** žalobce namítal, že předmětný údaj skutečně vyplnil nesprávně, neboť k chybě došlo v důsledku nepochopení systému, do kterého se předmětný údaj zadával. Vše bylo vysvětleno poskytovateli dotace. Uložení odvodu při samé horní hranici procentuálního rozmezí se jeví jako nepřiměřené, nejednalo se o úmyslné

pochybení a nemělo vliv na plnění podmínek dotace, proto se jako proporcionální jeví neuložit žádný odvod.

8. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout, přičemž odkázal na napadené rozhodnutí.

B. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 s. ř. s.
10. Podle § 3e rozpočtových pravidel platí, že *„neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity“*.
11. Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel se porušením rozpočtové kázně rozumí *„neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem“*.
12. Ustanovení § 44a odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel stanoví, že *„odvod za porušení rozpočtové kázně činí v případě neoprávněného použití prostředků dotace obsahující prostředky od Evropské unie, pokud v rozhodnutí o ní bylo uvedeno jedno nebo více procentních rozmezí pro stanovení nižšího odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 7, finančním úřadem stanovenou částku vycházející z procentního rozmezí uvedeného v rozhodnutí, a to pro každý jednotlivý případ; při stanovení částky odvodu vezme finanční úřad v úvahu závažnost porušení povinnosti, jeho vliv na dosažení cíle dotace a hospodárnost uložené sankce; v případě neoprávněného použití prostředků přesunutých podle § 24a nebo § 26 odst. 2 postupuje finanční úřad obdobně“*.

Ke zjištění č. 1

13. Vůči zjištění č. 1 omezila žalobkyně své námitky pouze na závěr žalovaného o tom, že došlo k porušení zásady transparentnosti upravené v § 6 zákona o veřejných zakázkách, přitom současně mezi účastníky není sporu o tom, že tuto zásadu byl žalobce povinen dodržovat, ať již na základě § 2 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách nebo na základě podmínek stanovených v příslušných veřejnoprávních aktech, kterými byly žalobci dotace poskytnuty.
14. Podle § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách platí, že *„zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace“*.
15. Zásada transparentnosti nepochybně patří ke stěžejním principům, na kterých je zákon o veřejných zakázkách vystavěn. Význam této zásady v první řadě směřuje k cíli samotného

práva veřejných zakázek, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Podmínkou dodržení zásady transparentnosti je tedy takový průběh zadávacího řízení, který se navenek jeví jako férový a řádný. Požadavek transparentnosti nebude naplněn tehdy, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Porušení zásady transparentnosti nastává nezávisle na tom, zda se podaří prokázat porušení některé konkrétní zákonné povinnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, č. 2189/2011 Sb. NSS).

16. Žalovaný v odůvodnění svého závěru o tom, že došlo k porušení zásady transparentnosti, předně poukázal na význam této zásady a uvedl, že k jejímu porušení může dojít i jen potenciálním ovlivněním výběru dodavatele. Shora popsané pochybení žalobce učinilo zadávací řízení hůře kontrolovatelným, nepřehledným a netransparentním, a mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Jestliže žalobce shledal v nabídce uchazeče pochybnosti s prvky netransparentnosti, měl jej požádat o vysvětlení, případně jej posléze vyloučit ze zadávacího řízení. Tím měl taky zajistit transparentní průběh zadávacího řízení. Krycí list je klíčovým dokumentem pro určení nabídkové ceny, proto neměl být žalobcem opomenut. Stejně tak chybná identifikace společnosti D. může působit na první dojem jako pouhá administrativní chyba, nicméně stejně tak se může jednat o úmyslné jednání. Každopádně předmětný omyl vytvořil zásadní potenciál pro manipulaci s veřejnou soutěží (str. 9 až 12 napadeného rozhodnutí).
17. Krajský soud zcela souhlasí se závěry žalovaného, že žalobce nese odpovědnost za průběh zadávacího řízení. Je to právě zadavatel, koho lze označit za „pána“ zadávacího řízení. Zadavatel je tím, kdo celé řízení iniciuje, vymezuje jeho předmět a stanovením požadavků na dodavatele také omezuje okruh účastníků, kteří se do něj mohou přihlásit. Zadavatel také disponuje oprávněním vyloučit z řízení uchazeče, který porušuje pravidla, ať již stanovená zákonem nebo samotným zadavatelem. Odrazem těchto oprávnění zadavatele je jeho povinnost dbát na to, aby celé zadávací řízení proběhlo nejen zákonným způsobem, ale rovněž i férově, transparentně a předvídatelně. Pokud zadavatel nedbá na řádný průběh zadávacího řízení (lhotejně zda vědomě či jen z pouhé nedbalosti), musí jít tato skutečnost k jeho tíži.
18. V nyní řešené věci podala společnost O. nabídku, jejíž součástí byl krycí list, na kterém byl jako osoba oprávněná jednat za společnost uveden jednatel vítězné společnosti D. Ing. P. H. Tato skutečnost je velmi silnou indicií, že došlo k narušení hospodářské soutěže v důsledku možné dohody uchazečů o účasti na veřejné zakázce, a proto nemohla zůstat bez náležité odezvy ze strany žalobce. Pro posouzení věci je zcela irelevantní, zda je krycí list nabídky zásadním dokumentem či nikoliv. Jednou byl součástí nabídky uchazečů, proto k němu měl žalobce jako k součásti nabídky přistoupit a vyhodnotit jej. Pokud se jím žalobce nedostatečně zabýval, jde to k jeho tíži.
19. Krajský soud souhlasí s tím, že žalobce měl za těchto okolností vyzvat společnost O. k podání vysvětlení podle § 76 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. Hodnotící komise totiž posuzuje u každé nabídky podle § 76 odst. 1 téhož zákona mj. splnění zákonných požadavků nabídky. Mezi ně se podle § 68 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách řadí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

identifikační údaje uchazeče. Součástí nabídky je podle § 68 odst. 3 písm. a) též prohlášení uchazeče o tom, že neuzavřel a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou. Uvedení jména jednatele konkurenční společnosti v krycím listu nabídky nejenže vnáší nejasnost ohledně identifikačních údajů uchazeče (uvedení osoby oprávněné jednat za společnost), ale rovněž je silnou indicií vyvracející prohlášení uchazeče o tom, že neuzavřel zakázanou dohodu podle zvláštního předpisu. Žalobce měl rozhodně společnost O. vyzvat k vyjasnění její nabídky a případně ji ze zadávacího řízení vyloučit.

20. Rozhodnutí NSS, na které žalobce odkazoval na podporu svého závěru, že žalovaný ani správce daně nejsou oprávněni vytýkat žalobci, že hodnotící komise neshledala nabídky nejasné, nejsou přiléhavé. V uvedených rozsudcích totiž NSS dospěl k závěru, že správní orgány nejsou oprávněny namísto zadavatele posoudit vhodnost nabídky a vybrat tak nejvhodnější nabídku namísto zadavatele (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2004, č. j. 2 A 9/2002-62, str. 3 a 4, ze kterého vycházejí i další žalobcem zmíněné rozsudky). V nynější věci správní orgány neshledaly pochybení žalobce v hodnocení nejvhodnější nabídky, ale v tom, že v důsledku jeho nečinnosti (nevyzvání společnosti O.) se celé zadávací řízení stalo netransparentním.
21. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem ani v tom, že záměna obchodní firmy společnosti D. a společnosti D. G., je jen pouhou administrativní chybou. Žalobce totiž opomenul, že nezaměnil jen obchodní firmy obou společností, ale i jejich identifikační čísla. Jak správně žalobce uvedl, v nabídce společnosti D., tak i v následně uzavřené kupní smlouvě, byla předmětná společnost identifikována zcela správně. Pak je ale pro krajský soud záhadou, jak mohlo dojít nejen k záměně obchodních firem různých společností, ale hlavně k záměně jejich identifikačních čísel. Žalobce nejen v průběhu daňového řízení, ale ani v řízení před soudem tuto záměnu uspokojivě nevysvětlil. Lze tak souhlasit s žalovaným, že tato záměna vrhá na celé zadávací řízení stín pochybností o jeho férovosti a zákonnosti. Na základě shora uvedeného hodnotí krajský soud námitku jako nedůvodnou.

Ke zjištění č. 2

22. K námitce žalobce týkající se zveřejnění dodatků krajský soud uvádí, že žalobce uzavřel dne 27. 8. 2014 kupní smlouvu se společností D. Téhož dne byl uzavřen dodatek č. X, který měnil podmínky dopravy a délku záruční doby. Dne 29. 8. 2014 byl uzavřen dodatek č. D14 0005, který zrušil od počátku dodatek ze dne 27. 8. 2014. Ani jeden z dodatků žalobce nezveřejnil podle § 147a odst. 1 zákona o veřejných zakázkách (str. 7 a 23 až 25 zprávy o daňové kontrole).
23. Podle § 147a odst. 1 zákona o veřejných zakázkách platí, že „*veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele a) smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, b) výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky, c) seznam subdodavatelů dodavatele veřejné zakázky*“. Z ustanovení § 2 odst. 5 části první věty před středníkem vyplývá, že dotovaný zadavatel postupuje při zadávání veřejné zakázky podle ustanovení tohoto zákona platných pro veřejného zadavatele.
24. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem, že by nebyl povinen zveřejnit uzavřené dodatky s tím, že došlo k právně i faktickému stavu, jako by žádný dodatek uzavřen nebyl. Citované ustanovení v písm. a) zcela jasně stanoví, že povinností žalobce jako zadavatele bylo uveřejnit uzavřenou kupní smlouvu ze dne 27. 8. 2014 včetně všech uzavřených dodatků. Žalobce byl proto povinen zveřejnit i dodatky ze dne 27. 8. 2014 a 29. 8. 2014. Na věci nic

nemění, že byly uzavřeny ještě ve lhůtě pro zveřejnění smlouvy ve smyslu § 147a odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Rovněž je irelevantní, že dodatkem ze dne 29. 8. 2014 došlo ke zrušení dodatku dřívějšího a fakticky k „obnovení“ původní smlouvy ze dne 27. 8. 2014. Citované ustanovení § 147a odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách totiž mezi dodatky nečiní žádný rozdíl. Jakmile je dodatek uzavřen, má být zveřejněn bez ohledu na jeho obsah a význam. Navíc by odporovalo smyslu daného ustanovení, aby si mohl zadavatel vybírat mezi dodatky, které zveřejní, např. dle toho, jaký mají z pohledu zadavatele význam. Uvedené ustanovení je nepochybně projevem zásady transparentnosti zadávacího řízení a má umožnit komukoliv, kdo o to projeví zájem, aby se seznámil s úplným zněním smlouvy, kterou byly vynaloženy veřejné prostředky.

25. Ostatní pochybení spočívající v nezveřejnění seznamu subdodavatelů a výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky žalobce zcela akceptoval.
26. Další námitka směřovala vůči proporcionalitě uloženého odvodu. Zda však musí krajský soud konstatovat, že za zjištění č. 2 byl sice správními orgány vypočten odvod ve výši 2 % z celkové poskytnuté částky dotace, nicméně nebyl žalobci za předmětné zjištění reálně uložen. Bod 3 dokumentu Stanovení finančních oprav totiž stanoví, že v případě pochybení u jedné zakázky, se procentuální míra odvodů nesčítá, ale uplatní se odvod nejvyšší, kterým byl odvod ve výši 25 % uložený za zjištění č. 1 (str. 9 zprávy o daňové kontrole, str. 15 napadeného rozhodnutí). Za zjištění č. 2 tak žalobci samostatný odvod uložen nebyl, avšak předmětné pochybení bylo správními orgány zohledněno při úvahách o výši odvodu za zjištění č. 1. Námitky zpochybňující přiměřenost uloženého odvodu tak měly směřovat vůči uloženému odvodu za zjištění č. 1. Ten však zůstal ze strany žalobce nezpochybněn.
27. Pouze pro úplnost krajský soud konstatuje, že za porušení povinnosti v oblasti uveřejňování mohl být žalobci uložen odvod ve výši 2 % z celkové částky dotace s možností snížení až na 0 v případě ryze formálních pochybení. Správní orgány řádně odůvodnily, z jakých důvodů považovaly odvod ve výši 2 % z celkové částky dotace za přiměřený, a to že zohlednily skutečnost, že naplnění povinnosti stanovené v § 147a odst. 1 zákona o veřejných zakázkách je projevem stěžejní zásady transparentnosti zadávacího řízení, přičemž žalobce na plnění této povinnosti zcela rezignoval a nedošlo např. jen k pozdnímu splnění této povinnosti, nýbrž tak nebylo možné ověřit výši vynaložených veřejných prostředků a byla rovněž zatajena byť jen dočasně poskytnutá neoprávněná výhoda poskytnutá společnosti DRIGA (str. 25 zprávy o daňové kontrole, str. 15 napadeného rozhodnutí). S těmito úvahami se krajský soud zcela ztotožňuje a má za to, že byl řádně odůvodněn závěr o tom, že zjištění č. 2 nebylo jen formálním pochybením, ale při zvážení výše odvodu byly zohledněny všechny podstatné okolnosti případu.

Ke zjištění č. 3

28. Žalobce v rámci tohoto zjištění vůbec nezpochybňuje, že došlo k nesprávnému oznámení údajů o množství odpadů vstupujícího do zařízení žalobce, sporná je jen výše uloženého odvodu, která je dle žalobce nepřiměřená. Mezi účastníky je rovněž nesporné, že vytýkané porušení rozpočtové kázně náleží do kategorie „prohřešků“, za které měl být žalobci uložen odvod v rozmezí od 0,1 % do 1 % z celkové částky dotace.
29. Správce daně odůvodnil výslednou částku odvodu odpovídající 1 % z celkové částky dotace tím, že žalobcem uvedené množství odpadů bylo značně odlišné od toho, které skutečně

uvedl. Žalobce byl povinen jako podmínku dotace zpracovat ročně alespoň množství 2 663 t, reálně však zpracoval pouze 621,94 t, tj. méně než 25 %, přičemž za takové jednání (zpracování odpadů v rozsahu menším než 25 % stanovené kapacity) bylo možné žalobci uložit postih z důvodu nedodržení podmínek dotace. Jednalo se tak o vícečetné pochybení. Význam sdělovaného údaje je velmi podstatný i z toho důvodu, že slouží k vyhodnocení celého projektu. Poskytnutím nesprávných údajů mohl být tento cíl ohrožen (str. 26 a 27 zprávy o daňové kontrole). Žalovaný se s úvahami správce daně ztotožnil a doplnil, že vyhodnocení stanoveného parametru „Kapacita zařízení na třídění odpadů“ bylo stanoveno jako jedná z podmínek poskytnuté dotace. O tomto údaji měl žalobce informovat pravidelně, což svědčí o jeho významu. Jedná se o podstatný ukazatel k vyhodnocení projektu a slouží rovněž ke kontrole provozu zařízení, na které byla dotace poskytnuta (str. 17 napadeného rozhodnutí).

30. Krajský soud se s předestřenyými úvahami správních orgánů ztotožňuje. Správní orgány dostatečným způsobem popsaly význam ukazatele o zpracovaném množství odpadů a také následky, které může mít poskytování nesprávných údajů, a to nejen na projekt jako takový, ale i na dodržování podmínek dotace žalobcem. Rozhodně se tedy nejednalo o marginální pochybení, jak namítal žalobce. Lze tak uzavřít, že správní orgány přihlédly ke všem okolnostem případu, jejichž pohledem se odvod ve výši 1 % z celkové částky dotace jeví jako přiměřený. Ani tato námitka není důvodná.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
32. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 24. května 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu